

Uchwała nr 52/2003
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 28 maja 2003 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Nr VIII/163/03 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 24 kwietnia 2003 roku w sprawie określenia zasad ustalania, poboru oraz terminu płatności i wysokości stawek opłaty targowej na terenie miasta Wrocławia

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 2 ust. 2 uchwały Nr VIII/163/03 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 24 kwietnia 2003 roku w sprawie określenia zasad ustalania, poboru oraz terminu płatności i wysokości stawek opłaty targowej na terenie miasta Wrocławia, z powodu istotnego naruszenia art. 16 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.), w związku z § 143 i § 118 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr VIII/163/03 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 24 kwietnia 2003 roku w sprawie określenia zasad ustalania, poboru oraz terminu płatności i wysokości stawek opłaty targowej na terenie miasta Wrocławia, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 5 maja 2003 roku.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, iż Rada Miejska w § 2 ust. 2 przedmiotowej uchwały przyjęła następującą regulację: „Zwalnia się z opłaty targowej osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z przedmiotami opodatkowania na targowiskach.”. Przyjęta regulacja w rażący sposób narusza postanowienia art. 16 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych jak również § 143 i § 118 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), polegające na powtórzeniu regulacji ustawowej w akcie wykonawczym do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jakim jest uchwała Rady Miejskiej. Przedmiotowy art. 16 ustawy stanowi, iż: „Zwalnia się od opłaty targowej osoby i jednostki wymienione w art. 15 ust. 1, które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z przedmiotami opodatkowania położonymi na targowiskach”. Art. 15 ust. 1 ustawy, określa krąg podmiotów objętych obowiązkiem ponoszenia opłaty targowej, do których zalicza m.in. osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej. Orzecznictwo sądowno-administracyjne uznaje, że powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy gminne jest niezgodne z zasadami legislacji (por. wyrok NSA z 20 sierpnia 1996 r., SA/Wr 2761/95, nie publikowany). Regulacja § 2 pkt. 2 uchwały stoi również w sprzeczności z § 118 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, który stanowi, iż: w rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych. Zasada wynikająca z § 118 rozporządzenia odnosi się również do przepisów prawa miejscowego o czym stanowi § 143 wyżej przywołanego rozporządzenia. Należy również zwrócić uwagę na wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 października 1999 r. sygn. akt **II SA/Wr 1179/98 opublikowany w OSS 2000/1/17**, w którym to Sąd wywiódł, iż: „Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy”. W uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd stwierdził, że: (...) zawsze tego rodzaju powtórzenie jest normatywnie zbędne (bo przecież powtarzany przepis już obowiązuje), a ponadto jest wysoce dezinformujące. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście ustawy, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy, a więc do naruszenia wymagania adekwatności (...). Reasumując powyższe wywody Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdza, że uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej Wrocławia przysługuje skarga, która wnosi się bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejskowy we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu

/ - / *dr Bogdan Cybulski*